

Не дай душі байдикувати...

Микола Заблоцький

Не дай душі байдикувати,
Її неробством не каліч.
Душа повинна працювати
І день, і ніч, і день, і ніч!

Жени її, немов багнети
Десь у Колимських таборах,
Через вибоїни й замети,
По бурелому й чагарях.

Дрімати на ранкових зорях
В м'якому ліжку не давай.
Тримай завжди її у шорах
І поведів не попускай!

Якщо почнеш її потурати
І підкорятись, головне,
Вона тебе не те, що з хати, –
Зі світу білого зжене.

Отож, виховуй відповідно,
Учи і мучай дотемна,
Щоб жить по-людськи, чесно й гідно,
З тобою вчилася вона.

Хоч засади її за ґрати,
Хоч відпусти, не в тому річ:
Душа повинна працювати
І день, і ніч, і день, і ніч!